

מקור המאמר בזהר פרשת ויקהל דף רד ע"א-ב
זהירות בקדושת הנשמה יתירה בשבת

ההוא רוחא דנחית ואתוסף בבני עלמא, פד נחית, אתסחי בבוסמין דגנתא דעדן, ונחית ושרא על עמא קדישא, זכאין אינון, פד האי רוחא אתער.

בההיא שעתא דההוא רוחא נחית נחיתין עמה לגו גנתא דעדן, שתין רתיכין, מתעטרין לשית סטרין. וכד מטי לגנתא דעדן, פדין כל אינון רוחין ונשמתיין דגנתא דעדן, פלהו מתערי לההוא (נ"א מתעטרי בההוא) רוחא. פרוזי קרי ואמר, זכאין אתון ישראל, עמא קדישא, דרעותא דמאריכון אתער (דף ר"ד ע"ב) לגבביכון.

רזא דרוזין לידעי חכמתא, זכאין אינון פד האי רוחא אתער. האי רוחא איהו אתפשטותא דהאי נקודה, ונפקא מינה, ואתפשטא בעלמא, ובהוא הוי רזא דשבת, דשרא לתתא, ועל דא כתיב ביה שמירה, (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת, והא אוקמוה, שבת לא כתיב, אלא את השבת, לאסגאה ההוא רוחא דשרי על פלא, ואצטריך לגטרא ליה, הואיל וקיימא עמיה דבר נש, ועל דא כתיב, (ישעיה נ) כל שומר שבת מחללו.

(לא) ושמרו בני ישראל את השבת, והרי פרוזיה, לא כתוב שבת, אלא את השבת, לרבות אותה רוח ששורה על הכל, וצריך לשמר אותה הואיל ועומדת עם האדם. ועל זה כתוב, (ישעיה נ) כל שומר שבת מחללו.

אותה רוח שיורדת ונוספת בבני העולם, כשיורדת, רוחצת בבשמים של גן עדן, ויורדת ושורה על העם הקדוש. אשריהם כשהרוח הזו מתעוררת.

באותה שעה שאותה רוח יורדת, יורדים עמה לתוך גן העדן ששים מרכבות מעטרות לששה צדדים. וכשמגיעים לגן עדן, אזי כל אותן הרוחות והנשמות שבגן עדן, פלן מתעוררות לאותה (מתעטרות באותה) רוח. הכרוזים קוראים ואומרים: אשריכם ישראל, העם הקדוש, שרצון רבונכם מתעורר אליכם.

סוד הסודות ליודעי החכמה. אשריהם כשרוח זו מתעוררת. הרוח הזו היא התפשטות הנקודה הזו, ויוצאת ממנה ומתפשטת בעולם, ואותה היא סוד השבת ששרוי למטה, ועל כך כתוב בו שמירה, (שמות